



3. פנינים ואפר (פולין)



4. רק בימי חול (יוון)

ב תשכ"א * הסרט המונ

דוקא השנה. אולם הוא הסתמן בסיכום הסרטים שהוצגו השנה בארץ, יותר מאשר בכל שנה אחרת. הסרטים הטובים ביותר של השנה היו, הפעם — כפי שהיו גם בשנים האחרונות, אם כי במידה פחותה — יצירות אישיות מובהקות.

הם לא היו מתוצרת בתי-החרושת לסרטים בהוליווד או בצינה ציטה. הם לא היו תוצרים שהושקעו בהם מיליונים ושחיו שותפו בהם עשרות מומחים בכל שטחי הקולנוע, נוסף לכוכבים ולרעבות ניצבים. הם באו מארצות קטנות, בעלות תעשיית סרטים בלתי מפותחת, בהשוואה למעצמות הקולנוע. על כולם היה טבוע חותמם האישי של יוצריהם. כולם, ללא יוצא מן הכלל, הופקו בתקציבים זעומים ובתנאים טכניים מפגרים למדי.

בתהליך זה, שהגיע לשיאו השנה, היה טמון סוד ההתעוררות בקולנוע הישראלי. כי באופן בלתי-ישיר הוא זרע עוז ואומץ בקרב יצרנים, משקיעים ואמנים בארץ. הוא הוכיח להם שהקולנוע אינו מוגנפול של אילי הון ובעלי מלאי של כוכבים. הוא המחיש את האפשרויות הגלומות בי מדיום הקולנועי להבעה אמנותית אישית ולטיפול בבעיות ובהי הספציפי המציין כל עם.



שחקן משנה השנה
אבנר חזקיהו
איי לייק מייק



שחקנית משנה השנה
שירלי ג'ויס
אדמר גנטרי

כתוצאה מכך נמשכו יותר ויותר אנשים אל הקולנוע בישראל. חלקם משום שנוכחו שהקולנוע מסוגל להיות עסק גם בישראל. וחלקם משום שהשתכנעו שאפשר וכדאי לנסות את כשרונותיהם בטיפול במדיום זה.

*** שנת ברגמן

יוצר האישי הבולט ביותר, מבין אלה שסרטיהם הוצגו השנה בארץ, היה גאון הקולנוע השבדי, אינגמר ברגמן. למעשה היתה זאת שנת ברגמן עבור צופי הקולנוע הישראליים. במשך שנים הוצגה בי ארץ רק יצירה בודדת אחת מיצירותיו של הבמאי המעמיק, בעל הסיגנון המיוחד, ש" סרטיו נושאים חותם לאומי מובהק. המפני צים חששו פן יהיו סרטיו הבלתי-רגילים כשלון קופתי. רק כאשר העז מפיץ אחד והציג את סרטו של ברגמן, **מעייין הכי** **תולין**, התברר שהנחת המפיצים לגבי טעמו של הקהל הישראלי היתה מוטעית. הקהל חובב-הבידור התגלה כקהל המסוגל ומוכן גם למחשבה בקולנוע. הסרט נחל הצלחה קופתית.

בעקבותיו החלו צצים סרטים אחרים של (המשך בעמוד 16)

הסרט הרע תשכ"א * הסרט



3. פפה (ארצות הברית)



4. הבה נתעלסה (ארצות הברית)